

GEWAREN ZIJN DE SAMEN
KROM?

ALS ZE RIJMER WAREN
DAN VALLEN ZE ON.

De Moeial

11

Tweewekelijks gratis dingetjes voor VUB-dinges. Van 7 maart tot 21 maart 1988.

Inhoud:

1

Spannend: Fascisten op de
kampus!

2

Verrassend: Weg met De Moeial!
Ontroerend: De geboorte van
"La Moeiale"!

3

Onthullend: Verslag uit
Palestina!

4

Huiveringwekkend: Hoe gaat
het nu met de pinguïns?!
Interessant: Mijn Leven, part 2.

5

Feministisch: vrouwen in het
hoger onderwijs.
Technisch: de gebouwen op de
kampus.

6

FOREIGN STUDENTS:
FINALLY!
Futuristisch: komputermuziek.

7

Kultureel: uit in Brussel en uit
op de VUB.

8

Iets minder kultureel: de
kultuurkrant.

De Moeial.

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel, ism VO, BSG en de Dienst Kultuur.

Adres: De Moeial,
Pleinlaan 2-gebouw Y
1050 Brussel
Tel: 02/641 23 38

Verantwoordelijk uitgever:

Saskia Schoofs,
Grotestraat 116,
3118 Werchter.

Medewerkers: Peter Perceval, Saskia Schoofs, Michel Distelmans, Wolfgang Riepl, Gaetan Caplin, Frank Govaerts, Sammy Gruss, Daniëlla Huvaere, Nathalie Dijk, Joeri Cornelis, Pluto Holsbeek, Anne Van Craenenbroeck, Waldo, Patrick.

Abonnementen: 150,- voor 1 jaar (15 nummers). Steunabonnement: 500,- te storten op rek.nr. 001-1386975-48 van De Moeial. Met duidelijke vermelding van naam en adres.

Dood aan het fascisme en andere extreem rechtse houdingen.

NSV NATGESPOTEN EN BUITENGEGOOID.

NSV, de Nationalistische Studenten Vereniging bracht op maandag, 29 februari, een bezoek aan ons kafetaria. Al vlug werden zij door een aantal moedige VUB-studenten bespoten met een brandhaspel en naar buiten geduwd. De NSV-ers maakten daarvan gebruik om met een extra dosis agressiviteit enkele VUB-studenten te verwonden. Enkele NSV-ers werden herkend (vooral uit het Antwerpse -misschien een link met de opkomst van het Vlaams Blok aldaar?) en de gekwetste personen zullen klacht indienen n.a.v. het toebrengen van slagen en verwondingen. Ook de VUB kan klacht indienen tegen de NSV als instelling omdat zij onrechtmatig op de campus (=privédomein) aanwezig waren en dit reeds enkele jaren verboden is. Op andere uniëfs is dit echter niet verboden, met als resultaat dat deze extreem rechtse studentengroep welig tiert aan de KUL (en de hogescholen die ervan afhankelijk zijn, zoals bijv. de EHSAL) in Leuven en vooral aan het UFSIA te Antwerpen.

hebben Turken de laatste buurtbewoners buitengepest, waardoor zij na de leegstaande huizen te hebben bezet, de hele wijk beheersen."

* Daaraan wordt een nazistische leer gekoppeld: "Welnu ... volksgaafheid ..." raszuiver houden." En "De oude sibbengemeenschap zal niet meer herleven, maar de Germaanse aard is ondanks alles gebleven, zij het in een nieuwe vorm. Deze nieuwe vorm waarin de oude waarden — heil, bloed, eer, trouw en verbondenheid met god en bodem — opnieuw gestalte krijgen, zijn de Germaanse volkeren."

* Dat het hier wel degelijk om nazisme gaat, wordt ruitelijk toegegeven: "Wij vertegenwoordigen een dissidente stroming binnen het nationaalsocialisme, namelijk die van de Belg (?) "Delvo".

* Ook andere apkten hiervan komen aan bod, bijvoorbeeld de leider in een sterke staat: "Anderen hebben de capaciteit van een leider ... De elite die uit het volk komt ..." en het verspreiden van hun ideeën met geweld.

Alles bij elkaar zijn deze zingende jongens en meisjes minder studentikoos dan ze zich willen voordoen. Bovendien, en hier begint het wel paradoxaal te worden, zijn fascisme en iedere vorm van racisme verboden gesteld op de V.U.B. door de Raad van Beheer, doch het zal aan de studenten gelaten worden om de N.S.V. van de campus te houden. Mogen wij dan ook even bescheiden vragen aan deze heren om wat geld voor bewapening, zodat we ons kunnen verdedigen, want laferelen zoals 3 jaar geleden — met een

Back to the V.U.B.

Voor dit jaar hebben we het ook weer gehad! Naar jaarlijkse gewoonte bezocht een N.S.V.-delegatie (28 man zonder paardekop) de V.U.B.-kampus. De "Vlaamse dapperen (sic)" van de Nationalistische Studentenvereniging deelden hun tijdschrift "Kraaiepot" aan de ingang van het resto uit. Helaas (sic), hun plannetje viel (letterlijk) in het water. Na een spuitserenade, over-en-weer-gebruil en effectief agressief geknuffel — cfr. de schrammen, blauwe plekken en iets zwaardere kneuzingen door sommige studenten opgelopen — werden ze van het V.U.B.-terrein afgedreven (ook al een jaarlijks evenement). Diegenen die bij de N.S.V. klok noch klepel zien hangen, verwonderen zich wellicht over onze "gastvrijheid" t.o.v. deze mini-privémilitie. Ze deelden immers slechts pamfletjes uit en, als wij dit niet verhinderd hadden, waren er wellicht ook geen rellen geweest. Waarom dan niet laten betijen?

met beest van N.S.V., 3 jaar geleden.

met matrakken en andere attributen zwaaiend N.S.V. — kan niet meer gepermitterd worden. Dit om maar te zeggen dat dit probleem van halfslachtigheid maar weer eens actueel moet gemaakt worden.

Wie niet kan wachten, kan voor meer informatie aangaande N.S.V. en anderen steeds terecht bij STUDENTEN TEGEN FASCISME, waarvan de vergaderingsuren steeds op het lokaal van VO te vernemen zijn. In de hoop dat dit artikel enige reactie losweekt tekenen wij.

P & W

Stront aan de knikker

De N.S.V. mag zich in het laatste nummer van hun blaadje (en in den beginne) op de campus voordoen als een wolf in een schapevacht, schaapjes zijn het bestlist niet. De laatste Kraaiepot was dan ook verre van representatief voor het ideeëngoed dat achter N.S.V. schuilgaat. Wat bijvoorbeeld te denken van citaten, letterlijk overgenomen uit hun eigen publicaties (Kraaiepot en Verbondsberichten), zoals die werden opgenomen in de Leuvense brochure "N.S.V. en Protea"?

* Vooroordelen tegen gastarbeiders worden opgeklopt: "In Gent

Weg met De Moeial...

Koning & Koningin tóch in verwachting ?

La Moeialle : De Moeial krijgt 'n zusje !

Maandag laatstleden was blijkbaar wel de dag van de hooggeëerde bezoeken ! Op onze wekelijkse vergadering stapten dan ook plots twee ULB-ers binnen. De reden van het bezoek van Nathalie & Xavier was het volgende : op de ULB groeit het ongenoegen t.o.v. "L'Agenda", het studentenblad aldaar, zienderogen. Daarom wordt gedacht aan een nieuwe, momenteel nog naamloze periodieke verschijning, met een inhoud die meer de richting ingaat van ... De Moeial ! Het sympathieke koppel kwam dan ook enkele praktische tips vragen rondom de totstandkoming van een Moeial. Ook vroegen ze technische hulp voor hun proefnummer. Wat wij hen graag beloofden, want als De Moeial hier eventueel effectief vervangen wordt door een tijdschrift zoals "L'Agenda", kunnen wij ons misschien beter aandienen als redakteurs van "La Moeialle" ! Blijkbaar wordt op de ULB de kwaliteit van de Moeial beter geapprecieerd dan bij ons!

BOER-BAKKER-BOLLETJE

Oweet: De Moeial werd beroofd van zijn troetelbest. Het komputertje Dit is sowat anderhalve maand geleden. Ondertussen is er van de daders geen spoor en van de komputertje nog veel en veel minder. Toch blyken oore de Moeial-komputere de wildste gestructen de Moeial te doen. De mate wild dat de redakteur het lieverij gepast achtte enige orde opraken te stellen.

ZAK EN AS

Door die roof zat de redakteur in het was. Toch werd er allereerst nog een nummer uit de mouw geschud. Het was dan wel veldig met de hand geschreven, waer het tweewekelijkse ding es was er. En dat was het belangrijkste. Ten allenkante werd De Moeial daarna vast op enthousiasme en ontroevende blyken van medeleven. Bedankt daarvoor, lieve mensen allemaal. Ondertussen was de roekacht naar de verdachten door de ordebeheerster gestact. Zonder

resultaat. Het was voor De Moeial wachten op de goedkeuring van de verzekering, voor we weer een nieuw eigen apparaat zonder kunnen aanschaffen.

SOR

In afwachting van de dag dat de verzekering-administratie onse premie zou uitbetalen was het inmiddels met geheel duidelijk hoe de moeial verdunde gemaakt was worden. Het lid Duvri drong er in de Raad op aan om de Moeial te vlieg mogelijk een nieuwe komputere voor te schenken. Omdat de affaire bij de verzekering nogal dringend aan te slepen, volgens hem. Naar de SOR is niet zo schuldig meer op zijn Centrum en op advies van enkele andere sources (o.a. een ex-moeialist) werd de redakteur weer verbannen naar de Maerkthoelzaal in Geboew 4. Daar werden De Moeial's namelijk vroeger gemaakt, maar dat was vóór we met geautomatiseerde lay-out

werkten. Alles wat daar gebeurde was dus het uitblijven van artikels. Zonder 2e Disk-Drive (waar het werelt even technisch) is het even wel handwerk om met de komputere te lay-outen. Maar tegen de SOR en hun pillen kunnen wij ook niet op die. Het was beldig geboren. En De Moeial-redakteur Toeg naar gebouwk om er de studentingenieurs lastig te vallen en van hen apparaten te bevoor

LEESBAAR.

Naar kom, de moeial was weer getypt en dus leesbaar. Toen bleek dat het student Aid nummer weer komputere-gefabriceerd was begon evenwel op de VUB het gezocht de monde te doen dat De Moeial zijn komputere zou terug hebben. Wat hierbij dus formeel

ontkond is. Boven dien bleken enkele verlichte geesten het gezocht gelanceerd te hebben als zou De Moeial zelf zijn komputere gekocht hebben om met de verzekeringspremie te gaan lopen. Het werd lieverij geregeld dat De Moeial zijn gesubsidieerde rekening niet zelf bevoerd en dus ook niet aan die centen kan trouwe langz de SOR te passeren. Als er dan al remond op de VUB baat bij had om de verzekeringspremie op te schrijven dan zal het de SOR zelf zijn! En dat zou Toek al bladdelyk zijn? Niet? De Moeial is er evenwel mee, en wordt ondertussen overal druytig op de vingers getikt. Het is in dat verband merkwaardig om een hoe bijvoorbeeld studententegenwoordigers in de SOR zich tegen oegzaam komen dat ze zelf meer dan 1 jaar niet rechtshouden hebben. Het is kan?

Apartheid in Israël;

Straight from Palestina.

Daat de Palestijnen en de Israël niet of wat overhoop liggen met elkaar, krijgen we de laatste tijd dagelijks in de strot geramd. Verlichte discussies voeren achter de toog voeren over hoe ze het daar es moeten oplossen, zijn er waarschijnlijk genoeg... Maar ach, wij kunnen niet eens de discussie voeren het licht laten zien, dus... Waarom daarover dus geen twee Wijzen aanspreken, t.L.Z. mensen die daar alles meebeleefd hebben. De Moelal zocht en vond twee V.U.B.-studenten die deze zomer in Palestina een internationaal werkkamp meemaakten en Palestina gezien, gehoord, gevoeld en beleefd hebben.

DM: Ann en Dieter, jullie hebben deze zomer in de bezette gebieden verbleven. Kunnen jullie de huidige situatie in Palestina een beetje duidelijker verklaren?

Dieter: Ik denk dat iedereen wel op de hoogte is van de gruwelijke beelden die men op donderdag 25 februari op het TV journaal kon zien. Duizenden hebben zo kunnen meemaken hoe vier zionistische soldaten twee Palestijnse jongeren arresteerden in Nabloes en ze ter plekke met stenen de armen probeerden te breken.

Ann: Deze beelden zijn dagelijkse kost in Palestina. De politiek van gebroken armen en benen wordt sinds midden januari toegepast op heel de Westelijke Jordaanoever en in de Gazastrook. Zo verklaren Palestijnse ziekenhuisartsen dat sinds deze politiek gevoerd wordt, er al meer dan 4000 van dergelijke gevallen zijn gemeld in de Palestijnse hospitalen.

Dieter: Voordien gebruikte men geweren tegen de Palestijnse bevolking. Zo kon je op het nieuws zien hoe de "revolutie van de stenen" van duizenden jongen Palestijnen de kop werd ingedrukt met klassiek legergeweld: tanks in de vluchtelingen kampen, schieten met scherp op betogers, het afkondigen van de avondklok....

Ann: Dit is echter niet nieuw. Toen wij deze zomer naar Palestina vertrokken was de Bir Zeit University door de militairen voor 4 maanden gesloten. In de 14 jaar dat de universiteit bestaat is ze reeds 15 keer gesloten door het Israelische leger. Op 13 april 1987 hadden de Palestijnse studenten een betoging georganiseerd tegen de checkpoints die door het leger systematisch worden gehouden. Tijdens deze vreedzame betoging werd één student, Mussa Hanafie door de Israelische soldaten gedood, 4 andere werden door kogels gewond. Het is ook interessant om er bij te vertellen dat 2 op 3 studenten reeds voor kortere of langere periode in de gevangenis heeft gezeten. Door het dragen van de Palestijnse vlag riskeer je 5 jaar gevangenis.

Dieter: Sinds 84 zijn er al zeker 4 studenten vermoord door Israelische soldaten. Hoeveel studenten er precies gedood zijn weten we niet meer sinds de laatste gewelddadigheden.

DM: Dus deze revolutie is niet recent?

Dieter: Neen. Om deze opstand van de Palestijnse bevolking te kunnen verstaan moet je de geschiedenis in duiken en kijken wat het Zionisme tot hertoe al heeft gedaan. Het Zionisme werd gesticht door de Oostenrijkse journalist Theodor Herzl. Zijn uitgangspunt was de jodenvervolgung in Oost-Europa en het opduikend anti-

semitisme in West-Europa. Anders dan progressieve joden als Karl Marx, die een bundeling van alle progressieve krachten tegen al wat reaktionair is, voorstonden (en dus ook het anti-semitisme), was de oplossing van Herzl het stichten van een eigen, zuiver joodse staat. Alleen in een staat waar enkel joden wonen is antisemitisme uitgesloten. Zijn bekendste werk is 'Der Judenstaat' uitgegeven in 1896 en vandaag wordt het nog steeds gebruikt als basisdokument van het zionisme. Herzl ging op zoek naar een land waar hij zijn

honden van de Israelische staat is het onmogelijk voor een Palestijn in de bezette gebieden om deze grond terug te kopen, dit wordt eveneens bij wet geregeld. Nu is het ook zo dat de watervoorziening gerantsoeneerd is en een Palestijnse boer te weinig water heeft om zijn grond te bewerken en met andere woorden bijna verplicht is om een gedeelte te laten braak liggen.

Ann: Het fabeltje van "Het land zonder volk voor het volk zonder land" gaat dus duidelijk niet op. In het dagboek van

WERKKAMP IN NAZARETH
wereld kulturen en politiek
gelijkmaken.

Theodor Herzl vind je trouwens heel wat verwijzingen naar de Palestijnse bevolking. Trouwens wanneer je door Israel rijdt zie je overal parken die geslicht zijn door bevriende landen van de Israeli. In die parken vind je overal olijfbomen terug. Nu moet je weten dat de olijfbomen een typische cultuur is van de Palestijnen en dat deze bomen honderden jaren oud kunnen worden. Wanneer je dus in zo'n park aan het rondlopen bent zie je er verschillende olijfbomen staan die inderdaad al veel ouder zijn dan 40 jaar. Een bewijs dus dat de Palestijnen er wel degelijk hun grond hadden.

DM: Soms hoor je mensen Israel vergelijken met de Apartheidspolitiek van Botha in Zuid-Afrika.

Ann: Wie de

reportage van Johan Depoortere van Panorama heeft gezien weet dat de Palestijnen tot tweede rangsburgers zijn gebombardeerd. Israel maakt gebruik van een apartheidregime. Dit is niet enkel duidelijk in de wetgeving, maar ook op economisch en op politiek vlak. Zo mogen de Palestijnen niet overmachten in Israel, vallen ze onder het militair recht, kunnen ze hun produkten niet in Israel verkopen, rijden ze met andere nummerplaten. Daarbij kan je als Palestijnse student niet zomaar elke studierichting kiezen. Rechten bijvoorbeeld is uit den boze... Maar voor de buitenwereld is dit niet duidelijk. Israel heeft er altijd goed voor gezorgd dat haar imago van democratisch land in ere werd gehouden. Vandaar ook dat de Palestijnse studenten jaarlijks die Internationale Werken organiseren. Door deze kampen kunnen de mensen uit het Westen met hun eigen ogen zien wat zich juist in Israel en in de bezette gebieden afspeelt.

DM: Wat is eigenlijk de bedoeling van zo'n werkkamp? Wat doen jullie daar?

Ann: Het internationaal werkkamp heeft dus als bedoeling zoveel mogelijk nationaliteiten bij elkaar te brengen. Men spoort zo de buitenlanders aan om concreet

een solidariteit op te bouwen tussen de Palestijnen en de "Westerlingen". Buiten de Belgische groep waren er ook delegaties van USA, Canada, de Scandinavische landen, Italië, Engeland, Nederland, etc... Je hebt dus niet alleen contact met de Palestijnse bevolking, maar ook met mensen uit de rest van de wereld. Zo kan je onderling ook nog heel wat informatie uitwisselen.

Dieter: De dagindeling van het werkkamp dat op de kampus van de Bir Zeit University werd gehouden, ziet er als volgt uit: Om 6 uur s'ochtens wordt je door de nachtwacht (zelf Internationale Brigadisten) uit je tent gehaald. Iedereen heeft dan een uurtje de tijd om zich te wassen en om te ontbijten. Elke morgen worden we met bussen van de universiteit naar de verschillende plaatsen in het land gebracht. **Ann:** Zo kan je de ene dag in een vluchtelingenkamp op de Westbank de straten aan het vegegen zijn en de andere dag binnen Israel tomaten plukken of bloemkolen planten. Het is voornamelijk de bedoeling dat de plaatselijke bevolking ziet dat er toeristen zijn die niet enkel naar de Palestijnen komen kijken als een atraktie, maar daadwerkelijk iets voor deze mensen willen doen. Hoewel je eerder symbolisch werk levert, krijg je op die manier een goed contact met de Palestijnen. Die solidariteit is heel belangrijk. De Israelische overheid probeert de Palestijnen wijs te maken dat ze er alleen voor staan, dat heel de wereld met Israel is. **Dieter:** Tijdens het werk komen de mensen naar je toe met verschillende lekkernijen. Vooral de munthees is in die hitte zeer welkom. Automatisch begin je met deze mensen te praten en hoor je de meest ongelooflijke verhalen.

DM: Is de taal dan geen handikap?

Ann: Eén van de Palestijnse studenten trad op als tolk, hoewel heel wat jonge mensen aardig wat engels verstaan. Op die manier kan je dan interessante kontakten leggen.

Dieter: Het is de gewoonte van de Belgische groep om op voorhand enkel tema's voor te bereiden. Dit wil zeggen dat 3 of 4 mensen voor hun vertrek al informatie opzoeken rond een bepaald thema.

DM: Welke thema's zijn er zoal?

Ann: Er kan je het lot aantrekken van de Palestijnse kinderen, de ex-gevangenen, de folteringen....

Dieter: Of in het algemeen de repressie van de Israelische soldaten tegenover de Palestijnse bevolking.

Ann: Het is dan in de namiddag dat je in Palestina voor je eigen thema verschillende mensen kan gaan opzoeken.

Wanneer we dan terug thuis komen bundelen we al die informatie tot een brochure en verspreiden we die.

DM: Gaan jullie dit jaar terug deelnemen aan een werkkamp in Palestina?

Ann: Ja, ik zou zeker teug willen gaan, maar ik moet eerst mijn thesis afkrijgen.

Dieter: Dit jaar zou ik graag deelnemen aan het werkkamp in Nicaragua.

YOKO.

Wat zou U doen als uw koelkast het liet afweten ?

Prof. Dr. H. Decleir :

"Ik ging naar Antarctica en ik nam mee ..."

Bijna een jaar geleden kwamen Dr. H. Decleir, professor in de Fysische Aardrijkskunde, en L. De Vos, wetenschappelijk medewerker, terug van een koud reisje. De bestemming daarvan was de Zuidpool, het doel glaciologisch onderzoek. Samen met hun gastheren, een japanse ploeg, maten zij in de Sör-Rondame-bergen (een gebergte in Antarctica, doorsneden door gletsjers afkomstig van de poolkap) de ijsdikte en de daarmee overeenstemmende zwaartekracht-anomalieën. Door het opmeten van de verplaatsing van bamboestaken, die netjes in een 16-hoek werden geplaatst, registreerden ze de beweging van de gletsjers. Daarbij werden ook satellietfoto's — dé gidsen van de toekomst — aan het terrein getoetst.

De gegevens werden het afgelopen jaar in een computer gevoerd, als aanvulling voor een theoretisch-numeriek model van het gletsjergedrag. Dit model werd opgesteld door Ph. Huybrechts, eveneens medewerker van het Geografisch Instituut van de VUB.

Wat wordt het warm hé ...

Zeker nu het broeikaseffect weer volop in de belangstelling staat, en hier en daar paniektreacties uitbreken (cfr. Prins Charles ?), richten velen zich ongerust tot de onderzoekers. Als onze ijskap inderdaad afsmelt, zouden wij Belgen en onze noorderburen, alsook — en dat is nog meer verontrustend — derde wereldlanden zoals Bangla Desj, wel eens met natte voetjes kunnen komen te staan ... De ironie wil natuurlijk dat deze laatste dan weer het slachtoffer worden van onze praktijken, want de geïndustrialiseerde wereld is zonder twiifel dé hoofdschuldige van de CO₂-lozing in de atmosfeer.

In werkelijkheid liggen de zaken wel wat ingewikkelder. Een warmer klimaat geeft op lange termijn immers een afsmelting van het poolijs, maar anderzijds ook meer neerslag op alle continenten. Dat brengt dan weer meer sneeuw en ijs op de polen. Het natuurlijk systeem is dus blijkbaar vrij stabiel.

MIJN LEVEN (deel 2).

Dit verhaal volgt op "Mijn leven" in de vorige Moeial.

Dan ben ik op mijn 15e naar Brussel gegaan. Nonkel Frans heeft me mede genomen. Ik die dacht dat het daar veel beter ging zijn en dat het groot slomeur gedaan was, was diep ontgoocheld want in Brussel in de jaren 30 was het van 6 uren 's morgens tot 's avonds 10-11-12-uur werken; soms zelfs tot 1 uur van de nacht. Het eten was niet slecht doch het was niet genoeg zodat ik links en rechts wat moest meepakken om mijn honger te stillen. Per maand verdiende ik 100 fr, op een ander was dat 300 fr op zes maanden. Ik liet de familie in de steek en ging voor mijn 2e plaats in de Reunion de Coutton werken, daar kreeg ik 300 fr. Het eten was goed doch niet te veel. Het kon er echter noch door.

Na een jaar ging ik op mijn 3e plaats werken, op de Avenue de la Couronne, bij Beecmans, waar ik 350 fr per maand verdiende. Na 3 maanden was de winkel overgelaten aan een Belg die in Congo had gezeten. Van stiel kende hij niet veel af. Het was van 's morgens tot 's avonds van breng mijn schoenen en breng dit en breng dat. Ik zegde nogal rap dat hij daarvoor een kleine zwarte had moeten meebrengen, en ik was weg!

Mijn 3e post was op de Rue Theodor Verhaegen te St Gillis. Daar was het goed. Ik verdiende 400 fr per maand en was er dan ook 8 maanden.

Er neven was een kaas en melk winkel. Voor mij was het de dochter die me het meest interesseerde, maar haar papa was er niet mede akkoord en drijdte me af te schieten zo ik nog over den drempel kwam. Later heb ik vernomen dat ze ongelukkig getrouwd geweest is. Op dat ogenblik dat ik niet welkom meer was, ben ik daar aangegaan. Maar vooreerst nog dit. Mijn madam had daar nog een vriend en deze was de maandag, zoals gewoonlijk, niet gekomen, hetgeen haar niet aanstond. De dinsdag op de noon hoorde ik een hels lawaai. Kommen,

patatten, soeptellooren en al wat naam heeft vloog door de venster de koer op. Stoelen vlogen aan stukken en op haar man riep ze "dat hem es naar boven kwam, ik steek hem een mes in ze lijf". Als dat alles voorbij was kon ik als opruimdienst beginnen. Ik had er 2 uren voor nodig.

's Middags zijn ze dan arm in arm alles nieuw gaan kopen. Ik ben dan weg gegaan naar de rue Chartreuse bij Diericks waar wij met 13 man waren waarvan ik de jongste was. Er werden per dag 100 espen gemaakt, gerookt en gezouten. Ik stond in voor de frigo, met Van Leeftaal Giljom. De ene zegde tegen de andere "mag hij bij U slapen?". "Nee zenne". En dat was al dat men hoorde, ik werd bij hen dus niet aangenomen. Aan Jean de waal vroeg ik "en U?", "Jean". "Wel ja" zegde hij in het Frans, "waarom niet" en ik sliep bij Jean, struis gelijk hij was. Hij was een goede beschermer en niemand durfde me iets in de weg te leggen.

Op een zondag ging ik naar het theater Folliberger waar er een operette was. Het liedje beviel me en ik zong mede. Ik zat vanvoor tegen het sein op een goedkope plaats. Op zeker ogenblik wierp de acteur een knoproos naar me en het volk klopte zeer hard in de handen.

Van als ik bij nonkel was aangegaan, zonder ook maar 1ne frank in mijn zakken, stond ik op zondagmiddag aan de noord. Ik dacht, wat nu gedaan. Er kwam een oud moederje af, sleurend aan drie kleine valiezen. Ik vroeg of ik mocht helpen dragen maar zij verstond mij niet. Ik beduide dan met mijn vinger en zij begreep. Ik ging dan met 2 valiesjes aan de hand de noord binnen tot aan de trein en ik kreeg 5 franken. Ik bedankte en zag een heer van de trein afkomen. Ik vroeg hem of ik mocht dragen, en ja het pakte. En zo ging ik voort totdat ik 's avonds 78 frank had verdient terwijl in de fabriek maar 28 fr gewonnen werd. Ik zorgde er voor maandag, donderdag, zaterdag en zondag te dragen en spoedig had ik de 5000 fr bereikt

Horen, zien, en ...

Rondom het Antarctica-project organiseert het UPV deze maand een voordrachtenreeks van Prof. Dr. H. Decleir. Hieronder nog wat meer over de onderwerpen (overgenomen uit de UPV-brochure):

* De Mythe van een Continent

De kennis van "Het geheimzinnige Zuydland" was aanvankelijk eerder het gevolg van de soms rijke verbeelding van kartografen en zeelui uit de 16de en 17de eeuw. Een heroisch hoogtepunt wordt bereikt met de vaderlandslievende strijd om de pool tussen de Noor Amundsen en de Engelsman Scott. Nadien zal nochtans het onderzoek in Antarctica hoofdzakelijk staan in het teken van de internationale samenwerking met het "Antarctisch Verdrag" tot gevolg. België heeft in deze ontwikkeling een niet belangrijke rol gespeeld.

* Bevroren Landschap

Modern wetenschappelijk onderzoek in Antarctica laat toe het landschap te reconstrueren onder de kilometers dikke ijslaag. Omgekeerd oefent het subglaciale reliëf een belangrijke rol uit op de stabiliteit van deze ijsmassa. Dit is belangrijk omdat de opgestapelde ijsmassa het niveau der oceanen controleert. Boringen doorheen het ijs leveren een rijk archief op aangaande de kennis van vroegere klimaten en atmosferische bestanddelen.

* De Verklaring der IJstijden

IJskappen zoals deze die nu Antarctica en Groenland bedekken, hebben vroeger soms volgens een min of meer regelmatig tijds patroon grote delen van Amerika en

Eurazië bedekt. Modern poolonderzoek heeft in een niet onaanzienlijke mate bijgedragen tot de mogelijke verklaring van dergelijke ijstijden.

* Klimaatschommelingen

Gletsjeruitbreidingen, verwoestijning, zeespiegelschommelingen zijn alle milieverschijnselen met aanzienlijke gevolgen voor mens en cultuur. Kennis van klimaatschommelingen in het verleden en de voorspelling ervan in de toekomst worden belangrijk geacht voor beleidsopties. Meer en meer blijkt het trouwens dat de mens ingrijpt in dit natuurlijk proces. Het gat in de ozonlaag en de oververhitting tengevolge van het broeikaseffect zijn problemen waarin het Antarctisch onderzoek belangrijke bijdragen heeft geleverd.

Geïnteresseerden zijn van harte welkom op de voordrachten, die telkens doorgaan op dinsdagen tussen 14 en 16 uur in gebouw L Auditorium 3.

Het programma verloopt als volgt:

8 maart: "De Mythe van een Continent"

15 maart: "Bevroren Landschap"

22 maart: "De Verklaring der IJstijden"

29 maart: "Klimaatschommelingen"

Op 29 maart organiseert JVS een aansluitend debat over de atmosferische gevolgen van luchtverontreiniging. Zelfde lokaal, vanaf 19 uur.

BOER-BAKKER-BOLLETJE

Nu, schone liedjes duren niet lang. De kaartjesknipper had het in de gaten en had de chef verwittigd. Deze had op zijn beurt mannen aangenomen om te dragen en mijn schoon liedje was uit.

Bij mijn baas Dierickx was ik het filomeentje. Als er iets fijn gemaakt werd dan was ik degene die er bij was, hetgeen bij de anderen jalousheid opwekte. Zo kwam er op een dag vlees binnen dat moest dienen voor cervela's. Het was warm weder en ik zegde dat men het vlees in de frigo zou moeten laten koelen. Kamiel de chef zegde me "wat hebt gij daar verstand van", en ze draaiden het vlees warm door en zoutten het. Een week nadien werden cervela's gemaakt en in de rookschouw gehangen. Donderdag als we beneden kwamen zegde Jean de waal "wat is dat" waarop ik zij dat dat de cervela's waren. Jean ging naar de deur van de schouw. Ik zeg "pas op Jean voor de vlam", en een enorme vlam sloeg buiten. Gelukkig dat ik hem verwittigd had. Er werden nieuwe cervela's gemaakt met ander vlees erbij. Intussen was Dierickx thuis gekomen van de zee. Ik had die dag cervela's gezouten. Hij komt binnen. "Ja Frans", zegde hij me, "nu zijt U er mede aan het lachen, want cervela's zouten was altijd mijn werk". Ik vroeg "waarom patroon?". Wel zegde hij, "je ziet toch wel dat dat niet is zoals het moet zijn". Ik zegde "dat is juist", maar hier is 100 fr" en ik legde ze op tafel. "Als je ze zo kunt zouten" zegde hij, "haal een pak af", en hij zoutte ze. Ze waren veel slechter als de mijne en hij legde er nog 100 fr bij. "Wat scheelt er aan Frans?", vroeg hij en

ik vertelde hem van het vlees dat warm gezouten was. Natuurlijk viel er een dikke sigaar voor Kamiel.

Op een avond stond er een ketel met water nog op, dat nog goed warm was. Ik smeed er van alle kruiden in en 's anderendaags goot ik dat in een vat pekelt voor espen die juist dienden verwerkt te worden. Dierickx kwam bij me en zegde "Frans, wat hebt U gedaan, de telefoon staat rood voor espen". Ik zegde "niets patroon". Ik was verplicht 's avonds in de rookschouw kruiden te werpen omdat het verschil anders te groot was.

Daar ik altijd voor de frigo instond was ik altijd de laatste om te eten. Natuurlijk was al het beste weg he! Ik zegde dat aan Dierickx en hij zegde me dat ik 's avonds naar de winkel moest gaan, bij Liza, en vragen wat ik wou. Alzo had ik altijd het beste en als ik 's avonds slapen ging had ik voor mij en voor Jean nog een goede boterham wegleggen die we dan samen smakelijk opaten.

In de volgende Moeial zullen jullie het vervolg van het vervolg van "Mijn leven" kunnen lezen.

"Proza is proza", zeggen wij altijd maar.

VROUWEN IN HET HOGER ONDERWIJS.

Historische achtergrond.

Een kort verhaal is dit. De hele geschiedenis lang is het namelijk als belangrijker beschouwd dat jongens goed onderwezen werden. Tot aan het begin van de twintigste eeuw kreeg de overgrote meerderheid van de meisjes geen onderwijs. De arbeidersmeisjes werden, net als hun broertjes, veelal de fabriek ingestuurd, of moesten het huishouden doen. Zij hadden tijd noch geld om school te lopen.

De meisjes van de middenklasse en de adel werd geleerd hoe ze decoratief moesten zijn, ze waren bestemd om speeldingetjes voor mannen te worden.

Zij hadden zich niet te bemoeien met studeren en onderwijs.

De beweging die in de 19de eeuw streed voor gelijk onderwijs voor jongens en meisjes, vertoont overeenkomsten met de beweging voor vrouwenkiesrecht. Dat is ook niet zo verwonderlijk: beide bewegingen bestonden uit zowat dezelfde vrouwen: middenklasse-vrouwen, vechtend voor maatschappelijke rechten en onafhankelijkheid.

Deze bewegingen werden namelijk gedomineerd door middenstandsvrouwen, die echter wel eens de neiging hadden te vergeten dat er ook nog arbeidersvrouwen bestonden, en boerinnen...

Het Hoger Onderwijs werd niet erg vlug toegankelijk voor vrouwen, en toen dat eindelijk het geval was, bleek dat alleen de... middenklasse-vrouwen het zich emotioneel en financieel konden veroorloven erheen te gaan.

Aanvankelijk wilde men deze vrouwen zo opleiden dat ze in meisjesscholen zouden kunnen gaan lesgeven. Tot dan werden de welgestelde meisjes veelal slechts "onderwezen" door een gouvernante, die vaak overwerkt en onderbetaald was, en die zelf geen 'echt' onderwijs had genoten.

Vrouwen en onderwijs vandaag.

Vrouwen ondervinden nog steeds hindernissen als ze door mannen gedomineerde studiegebieden willen betreden. Aan politieke actie om de diskriminatie in het onderwijs, van de kleuterschool tot en met de universiteit, weg te nemen, wordt haast niet gedaan (op het soms op televisie verschijnend weegschaaltje van Wivina Demeester na). Geld besteden aan zoiets wordt in deze moeilijke tijden beschouwd als luxe, waardoor ze het met een laag budget moeten stellen.

Men bespaart op onderwijs, en dat betekent: grotere klassen, vakken en richtingen die wegvallen, het verloren gaan van werkgelegenheid.

Ongeveer 48% van de totale studentenbevolking is vrouw. In de postgraduaats is dit ongeveer 33%.

Overigens zijn de vrouwelijke studenten geneigd tot een andere studiekeuze dan de mannen: in de taalrichtingen (70%), in de normaalscholen (60%) en in de kunstrichtingen (50%) huppelen ze vrolijk rond, maar in de economische, administratieve en sociale richtingen (42%), in de architectuur en de beroepsgerichte studies (33%), in de wetenschappen (31%) en in de toegepaste wetenschappen en de technologie (10%) is dat al heel wat minder.

Men begrijpt dat de oorzaak daarvan in de verschillende opvoeding van meisjes te zoeken is. Het is onaanvaardbaar dat school- en kinderboeken nog steeds meisjes tonen die hun moeder helpen, terwijl de jongens alle pret maakten. (Overigens is "Pipi Langkous" het eerste kinderboek waarin een meisje niet lief en behulpzaam is, maar dwars en sterk en leuk, leve het!).

Het is ook niet aanvaardbaar verder onderwerpen te onderwijzen in een taal en benaderingswijze die vrouwen vreemd zouden kunnen zijn door hun andere opvoeding.

Zelfs als ze in de unief geraakt, kan de studente (vooral in de richtingen met weinig vrouwen), met problemen te maken krijgen als sexismen, vervreemding en een

'bevaderende' houding, niet alleen vanwege haar medestudenten, maar ook van het mannelijk personeel.

Vrouwen en onderwijzen.

Hier word ik helemaal Dokter Cijfer! Hoewl vrouwen 60% van de schooleraars (77% in de basisschool) uitmaken, domineren de mannen de plaatsen met een hogere status. Vrouwen vormen een kleine minderheid van de hogeleraars en profen. Vrouwen bekleeden meestal die plaatsen met het laagste salaris en de kleinste promotiekans.

Slechts 40% van de basisschoolhoofden is vrouw, ondanks het hoge percentage aan leressen aldaar (77%). In het secundair is het nog veel minder: 15% vrouwelijke piefen maar! 8 keer meer mannen dan vrouwen geven les in wiskunde, wetenschappen en techniek.

Besluit.

Op deze manier gaat het niet veel beter dan een eeuw geleden, natuurlijk. Vrouwen moeten van mannen leren, wat de door mannen gedomineerde onderwerpen betreft. Het hele onderwijssysteem discrimineert vrouwen nog steeds. Dit beperkt niet alleen de toegang van vrouwen tot het hoger onderwijs, maar ook hun kansen op een interessante job. Degene die er wel in slagen, zijn er konstant van bewust dat ze deel uitmaken van een mannsysteem. Doordat ze zo zijn opgevoed dat ze het gemeenschappelijk belang (sociaal gevoel) belangrijker vinden dan het individuele, zijn ze niet geneigd te gaan vechten. Dat is het hele drama, dus zodra we de opvoeding (van meisjes, maar ook van jongens) veranderen (maar dan echt en helemaal) verandert ook de wereld. Eenvoudig, he!

Mowgli.

DE GEBOUWEN.

Ziehier een artikel over de gebouwen van de VUB-kampus. Het is de voortzetting van een artikel in de Kerstmis-Moecial; een stuk was toen weggefallen door een verkeerde druk op de knop. In een volgende Moecial zal u er nóg meer over te weten komen.

Hoe te bouwen.

Wat betreft het bouwen van ongeveer alles wat je op kampus Oefenplein ziet staan, heeft de VUB duidelijk op konsekvente wijze een aantal regels in acht genomen:

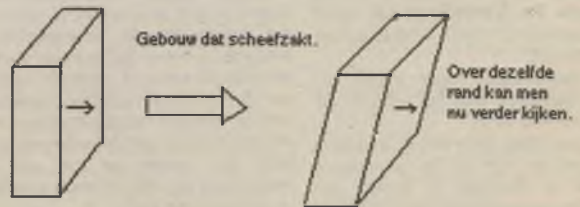
- * neem een aantal architecten;
- * laat een ontwerp maken;
- * kies een willekeurig deel van het gebouw;
- * kies een aannemer;
- * laat dat deel van het gebouw konstrueren door die aannemer;
- * kies een ander deel van het gebouw;
- * laat dat bouwen door een andere aannemer;
- * enzovoort.

Van in den beginne wist men dat er speciale bodemproblemen gingen optreden. Dit geldt zelfs voor een groot deel van het Brusselse omdat er, eeuwen geleden, een steengroeve was onder onze voeten die sommige gebouwen het leven wel eens zuur zouden kunnen maken. Een nauwkeurig bodemonderzoek is dan ook onontbeerlijk, zeker wanneer men een gebouw 20 of 30 jaar wil laten staan en nog zekerder wanneer dat gebouw 30 meter hoog is. Welnu, dat bodemonderzoek is gebeurd voor de plek waarop gebouw Q staat. Voor de gebouwen F&G - zo'n drie keer hoger dan Q - heeft

men de resultaten van datzelfde onderzoek gebruikt. Zo'n bodemonderzoek is dan ook redelijk duur, wat dacht je. Men heeft zelfs aan historisch onderzoek moeten doen: met als referentie de straatnamen die iets met een steengroeve zouden te maken kunnen hebben werd er dieper gezocht! Rektor Loccufiers gepleit voor polyvalente opleidingen wordt symbolisch gesteund door de bouwwijze van de kampus. Misschien vertoont zo'n opleiding echter wat minder barsten: de technische dienst zou zulks vastgesteld hebben in gebouw M, en in gebouw F, op de 6de verdieping kan men een slordige 30 cm brede barst opgevuld zien. Er deden geruchten de ronde dat de gebouwen F en G inderdaad aan het wegzakken waren. Vandaar. Prof. Armand Broucke, die bouwkunde doceert in Toegepaste Wetenschappen wist ons echter te zeggen dat zoiets zeeer onwaarschijnlijk is: als het gebouw wegzakt, zakt het egaal weg, zonder de stabiliteit in gevaar te brengen. Zou de hand van God hier iets mee te maken hebben?

Het scheefzakken van F&G zou nochtans een voordeel met zich meebrengen voor de Profen die hun buro langs de scheefgezakte kant hebben. 't Is namelijk zo dat

sommigen van hen een te hoge rand onder het raam van hun buro hebben; ze kunnen zo alleen de vogeltjes zien! Sommigen lieten dan maar door VUB-architect Willy Van der Meeren hun ramen verlagen, en dit op eigen kosten! Zoals u kunt zien op onderstaande gefotostikeerde computerekening is het een voordeel voor deze mensen dat F&G scheefzakken.

Het KulturKaffee.

Het KK, in gebouw Y, heeft sinds enige tijd een aanbouw gekregen. Daarin bevinden zich nu de toiletten, een platform om muziek materiaal in het KK te brengen en een trap naar galerij. Deze relatief kleine aanbouw heeft de sociale sektor zo maar eventjes drie miljoen gekost, wat redelijk veel is als men weet dat de gemiddelde bouw prijs van een heel huis in '86 3,3 miljoen bedroeg. De Moecial begaf zich een tijdje geleden naar W. Van der Meeren, de

architect die de aanbouw verzorgde. Twee miljoen alleen al zou gediend hebben om het hout te betalen dat erin opging, en inderdaad, het ding is gebouwd in kwaliteitsmateriaal en met een zeer goede afwerking. De heer Van der Meeren moet wel gedacht hebben dat De Moecial uit idioten bestaat, anders had hij in eerste instantie niet geantwoord dat die drie mln nodig waren om het spul "student proof" te bouwen. Later gaf hij toe dat er koördinatiefouten waren: sommige dingen waren al af terwijl de voorstellen tot bouwen vanwege Dienst Cultuur

veranderen, of nog niet klaar waren. Het is in ieder geval duidelijk dat dit luksueuze item een resultaat is van "VUB"-uitstraling. Een uitstraling zoals men ook kan vaststellen bij grote privébedrijven. In ieder geval kan men met een stift uitstekend graffiti schrijven op de metalen wandbekleding in de WC's, en wordt uw gezicht comfortabel verwarmd, meneaer, wanneer u staat te plassen.

Vervolg: draai het blad om en kijk naar linksboven.

De koten.

Indertijd heeft men voor de bouw van de hele campus een architectenwedstrijd laten uitschrijven. Die werd gewonnen door de beroemde architect, Le Maresquier. In zijn plannen was de bouw voorzien van 500 kampuskoten. Jammer genoeg had men na '68 al door dat dergelijke toestanden een studentenghetto zouden opleveren, zo zei ons W. Van der Meeren. Vandaar de plannen van deze laatste om te beginnen met het overnemen van het gebied tussen de Waversesteenweg en de Triomflaan. Hij had als koten kleine verplaatsbare (!) eenheden in gedachte om, nadat het genoemde gebied vrij zou komen, ze aldaar te plaatsen. Dus, geachte kampusbewoner, u woont in "roerend goed"! Volgens onze architect heeft men te lang gewacht om met de overnameprocedure te beginnen, en hier zitten we nu, met onze verplaatsbare, stapelbare legoblokjes, die twee maal zoveel warmte verliezen dan wanneer men een konventioneel gebouw had geplaatst. Maar we hebben naar het schijnt een zeer goede stookinstallatie, dus dat compenseert weer. Kontradictorisch is wel dat de blokjes al boven hun voorziene leeftijd zijn, nu.

Masoch.

TOPPUNT.IE

(MAANDAG 29.02.'88)

*Terwijl men zich in het
KK*

*geen moeite bespaart
om Nicaragua-bananen
te verkopen,
bestaat het restaurant-*

menu o.a. uit een

*Chiquita-
banaan*

...

BBB

COMPUTER MUSIC

In het kader van "DE STOUTE JAREN", een initiatief van de V.Z.W. Paleis, pakt de Dienst Cultuur van de Vrije Universiteit Brussel uit met 2 belangrijke muziekprojecten.

Op 23 maart dirigeert Georges-Elie Octors het "Ensemble Musique Nouvelle", dat werken brengt van Rzewski, Xenakis en Pousseur.

Maar eerst ontvangen Dienst Cultuur en het "Artificiële Intelligentie Lab" van 16 tot 18 maart tijdens het "Computer Music Festival" een aantal eminente computermusici uit Nederland, Frankrijk, de Verenigde Staten en België.

Het Artificiële Intelligentie Lab? Nooit van gehoord, zegt u? Deze dienst bevindt zich op de vierde verdieping van gebouw K en wordt grotendeels gefinancierd door privékapitaal. De afdeling computermuziek is hierbij een nevenactiviteit (een belangrijke nevenactiviteit, die men hoopt in de toekomst te kunnen uitbreiden - aldus wordt gezegd).

"De muziekresearch kadert binnen een ruimer onderzoek naar het gebruik van computers in de media.

In de eerste plaats tracht men de cognitieve processen die zich bij het componeren afspelen te begrijpen in termen van Artificiële Intelligentie-modellen. Wat moet leiden tot programma's die assisteren bij compositie of er zelf toe komen.

Secundo spijt men zich toe op interactieve instrumenten die gedeeltelijk kennis bezitten over muziek en zowel passief als actief kunnen participeren.

De driedaagse zal vooral een accent leggen op de manier waarop mensen op een interactieve manier met machines omgaan. Er wordt een computerprogramma uitgeschreven waarin kennis over muzikale processen vervat zit. In een tweede fase wordt er gedialogeerd met die

processen. Mens en machine doen dus een gezamenlijke inspanning om muziek te maken."

Dit leidt soms tot bijna schizofrene situaties: zo voert Peter Beyls in "The Headless Horseman" een dialoog met Oscar, een computerprogramma, volledig samengesteld uit persoonlijke cognitieve processen. "Oscar is zowel sociaal als egocentrisch. Hij probeert zich positief in te stellen ten opzichte van de mens-uitvoerder maar terzelfdertijd ook een eigen, individueel muzikaal karakter te manifesteren. Dit betekent dat Oscar zich ontvankelijk opstelt tegenover de mens-partner maar toch erg onvoorspelbare gedragspatronen kan ontwikkelen. De bedoeling van Oscar is het op touw zetten van musicale dialogen waarbij de verantwoordelijkheid wordt gedeeld door mens en machine. De omvang van deze abstracte conversaties wordt bepaald door de persoonlijkheid van zowel het systeem als de uitvoerder. Het is belangrijk te weten dat mens en machine proberen om samen te musiceren op basis van een gemeenschappelijke inspanning voor het bereiken van gemeenschappelijke objectieven. Oscar heeft bijna de leeftijd van twee jaar bereikt en kan zich nu manifesteren met bijna evenveel autonomie als zijn ontwerper (sic!)."

Luc Steels brengt o.a. "Mozart Studies": een computerprogramma dat variaties ontwikkelt op het muzikale materiaal uit Mozart's opera's. Ondanks het feit dat deze variaties geënt zijn op het esthetische gevoel van Mozart, heeft de muziek een modern karakter, deels door een nieuw gebruik van tijd en de afwezigheid van strikte melodische contouren. Steels werkt voor deze opvoering met sleutelpassages uit Don Giovanni." Ook belangrijk is de mogelijkheid tot dialoog van het publiek met componist/uitvoerder.

Hello, darling Forreknorries!

Long time ago, he! We of the Moecial are very sorry, but we promise you a miracle: in each of the following Moecials, there will be a Foreign Students-column.

If you went eating in the restaurant, last monday, you might have seen it: 28 fascists of the NSV (the Nationalist Student Union) had placed themselves in front of the cafeteria, disturbing everybody by distributing their paper "Kraaiepoet", which means as well 'crowleg' as 'boottrapper'. As the VUB is fond of Free Examination, this anti-democratic union is forbidden since 1984. They are not allowed to come on our campus. But once or twice a year, they harass our privacy and walk on our campusclover with their boots.

This time, it was a wet affair: they were thrown with water and the majority of the "Kraaiepoet"s disappeared in a paper-recyclage-bun.

After this, they were hunted from the campus. Near to building M, some aggressivities happened: a few people were hurt, most severely a girl, who got a wounded knee that made her limping.

If you want to help in actions, or if you would like some more information about NSV, you can go to "Students Against Fascism". You can get the hours and places of their reunions at "Vrij Onderzoek", building Y (neighbours of the Kulturkaffee).

Monday evening the Moecial got visitors from VUB's French-speaking sister: the

ULB. Xavier and Nathalie told us they wanted to begin with a ULB-version of the Moecial. We promised to help them with their first issue.

Tuesday evening, Godfrey Motsepe, an ANC-prominent, came to speak about "Which Future for South-Africa?". Motsepe's life is in danger: two weeks ago, somebody tried to shoot him down. Luckily, he only got hurt by the broken glass of his window, but he still has to be careful. Therefore, there were Security-people to protect him, and Annie Gillis (who you probably all know, it's the girl of UCOV), was asked to look out for unknown and maybe even suspect persons.

Furthermore, you've maybe heard that our Moecial-computer was stolen some weeks ago. The front-page article of this issue is about the gossip-campaign that appeared on the campus: some people suspect us to have stolen it ourselves, to get the insurance-money, others say the computer is back, because we don't write our articles by hand anymore (Moecial 8 was totally written by hand), others say there are just two people left to make the Moecial and that we're going to stop. Don't worry, all this is untrue!

Mowgli.

P.S. People who would like to write an article in English, for instance about their countries, are very welcome. Please come to the Moecial, each monday at 8 p.m. (We also are neighbours of Kulturkaffee).

(BELANGRIJK: indien u een demonstratie wenst van de laatste ontwikkelingen op het gebied van computermuziek, kan u steeds langsgaan bij het departement Artificiële Intelligentie: gebouw K, vierde verdieping - de verantwoordelijke personen zullen u daar vriendelijk en deskundig te woord staan).

Programma:

WOENSDAG 16 MAART:
Jan Van Den Eede-Philippe Manoury
(IRCAM-Parijs)
Joël Ryan (Steim-Nederland)
Ludo Cuypers (AI-lab VUB)

DONDERDAG 17 MAART:
Fred Kolman (Nederland)
Daniel Brandt (Nederland)
Giuseppe Englert (Frankrijk)
Peter Beyls (AI-lab VUB)

VRIJDAG 18 MAART:
Serge Verstockt (België/Nederland)
Ron Kuivilla (Verenigde Staten)
Luc Steels (AI-lab VUB)

De concerten vinden plaats in het Kulturkaffee en Gallery, telkens om 20.00uur.

W. R.

*Een van onze activiteiten: GER-ROM present
haar POEZIEWEDSTRIJD
(EN KORTVERHALEN)
Max. 3 gedichten of 1 verhaal (max. 10 pagina's
onder pseudoniem en in 4 exemplaren.
VOOR 26 MAART INDIENEN, secretariaat v.d.
Germaanse (58 455). In grote enveloppe met
naam en adres.*

AGENDA

UIT IN BRUSSEL

MAANDAG 7 MAART:

BSK-film Qc: LES FUGITIFS

Cantus Hilo-Kine

EHBO-KURSUS: 19.00u-22.00u (VSKM)

Campina: schaaktormoi

DINSDAG 8 MAART:

CAMPINA: film, Qc: The erotic dreams of Cleopatra (een film waarmee u ongetwijfeld een volle zaal hebt, geachte Campina-bestuursleden).

BSG-cantus

WOENSDAG 9 MAART:

Industriedag PK

Film ALS: History of the world (een nogal flauwe satire van Mel Brooks)

Ostendsche Ploate: schaatsen, 20.00u

WK: 24 uren TD vanaf 12 u.

CAMPINA: brouwerij-bezoek

VRG: Info-avond: beroepen uit de rechtskundige wereld (foyer, C306, 20.00u).

DONDERDAG 10 MAART:

Historia: film: Woody Allen, Take the money and run (iedereen 40 fr.).

BAK: film: Catholic Boys

VRG: ontgroeningscantus (BSG)

CAMPINA: Sezoensfuif in café "De Prof"

VRIJDAG 11 MAART:

Ostendsche Ploate: KIEKENKAARTING (wat is dat nu weer, nondedu?), VLC Oostende, 20.00u

Campina: fuif in de "Bronx", Turnhout.

ZAAL MAALBEEK (Hoorstraat 97, 1040 Etterbeek): Chinese filmavond (20.00u) DE ZAAK VAN HET ZWARTE KANON (1985): een film van Huang Jianxin, één van de meest polemische actuele Chinese films.

Ingenieur Zao krijgt de opdracht een verdwenen kanon op te sporen. Maar de worsteling met het ambtenarenapparaat zal voor hem faliekant aflopen (hij is geen partijlid, is katholiek (!) en heeft kontakten met buitenlanders).

MAANDAG 14 MAART:

Film: Kinneke Baba

Concert-operabezoek (in Munt?)

VRG: algemene vergadering om 18.30u (foyer C 306)

DINSDAG 15 MAART:

Film PPK: Qc

Bockstaelse Maagden: film Easy Rider (vrooaarr)

HAEGELAND: rijstap clash cantus. BSG-zaal, 20.00u (wat een plezant volkske toch, die Vlamingen)

VRG: verkiezingen van 10-16u

TARKOVSKY: ANDREI ROUBLEV: Ciné-club d'Anderlecht, rue d'Aumale 2, 1070 BXL: 19u.

WOENSDAG 16 MAART:

Schönberg

In 1900 start Arnold Schönberg met de kompositie van de "Gurrelieder". Dit werk is gebaseerd op een verhaal van de Deen Jens Peter Jacobsen (1847-1885). Spook-koning Waldemar dwaalt 's nachts rond op zoek naar zijn lief Tovelille. Waldemar is in de hel belandt, nadat hij god beledigd had wreed te zijn (want die had Tove laten vermoorden). Maar nu voelde meneer god zich zo sterk in zijn kruis gelast, dat hij besloot Waldemar eeuwig te doen branden.

Schönbergs oratorium is een reusachtige kompositie geworden: het dient uitgevoerd te worden door 6 solisten, twee sinfonie-orkesten en twee koren. Het werk bestaat uit drie delen: delen één en twee instrumenteerde Schönberg in 1906, deel drie eerst in 1911: dit deel verschilt dan ook aanzienlijk van de twee vorige (o.a. door het invoeren van een spreekstem). Schönberg was rond die tijd bezig aan een andere kompositie voor spreekstem en zeven instrumenten, nl. Pierrot Lunaire. In 1913 wordt het werk voor het eerst opgevoerd, o.l.v. Franz Schreker. De première werd een gigantisch succes: het traditioneel ingesteld publiek was tevreden eindelijk nog eens een "fatsoenlijke" kompositie te horen van modernist Schönberg (twee weken later zal het tot vechtpartijen komen in de zaal, tijdens de eerste opvoering van Pierrot Lunaire...).

In België werd dit werk al twintig jaar niet meer opgevoerd. Op 13 maart zal Günter Neuhold (die onlangs nog op de VUB was voor een concert) aan het hoofd staan van het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen, het Orchestre Philharmonique de Liège et de la Communauté Française, het Praags mannenkoor en het Philips' Philharmonisch koor uit Eindhoven. Als recitant treedt de wereldberoemde acteur Klaus Maria Brandauer op, dit alles in het PSK, 13 maart om 20.00u.

BORIS

De Munt brengt twee producties: één nieuwe (Elektra) en daarnaast een hereming, Boris Godunov.

De Boris Godunov van Mussorgski kent een grote lijdensweg: de komponist zelf schreef twee versies, na zijn dood werd het werk "verbeterd" door Rimski-Korsakov, omdat er zogezegd muziek-technische fouten in stonden (waarbij eerder werd vergeten dat Modest zijn komponistengeneratie ongeveer vijftig jaar vooruit was). Sjostakovitsch deed nog eens hetzelfde in de jaren '30; uiteindelijk zijn er een vijftal versies bekend. Alsof dit nog niet genoeg is, slaat men meestal ook nog de dramatische scènes doorheen, waardoor men meestal tot kombinaties komt die misschien wel aardig zijn om aan te horen, maar nog zeer weinig met de oorspronkelijke versie uitstaans hebben. Ook de Munt vervalft in dit euvel: "Oorspronkelijke orkestratie van 1869 in een herwerkte dramaturgie"(!).

PERS: film: 9,5 weken: een idylle, gebaseerd op Arie Haans belevenissen bij Sporting Anderlecht. Qb

BSK gaat naar Club Brugge-Panathinaikos Athene (Club Brugge moet een 5-0 achterstand van de heenmatch goedmaken; of dit zal lukken valt nog zeer te betwijfelen).

Antverpia-PK: reis naar Delft (sexmuseum)

Dit neemt niet weg dat Boris Godunov een meesterwerk is, met het Russisch volk als drager van de handeling, de vokale lijnen, hoofdzakelijk bestaande uit melodische recitatieven, reflecties over dalen en stijgen van de spreekstem, waardoor het plastische van de Russische taal zich in volmaakt evenwicht bevindt met de muziek; kortom: een NIET TE MISSEN spektakel.

Boris Godunov, tot 26 maart in het Koninklijk Circus.

Hakkers

De Munt brengt nog een andere productie, ditmaal in eigen huis, nl. Elektra van Richard Strauss. Dit werk uit 1909 is een schitterend voorbeeld van een dekadent esthetiserend fin-de-siècle ultiem. Het betekent ook het begin van de samenwerking tussen poët van Hofmannsthal en komponist Strauss, een samenwerking die zal leiden tot andere meester-kombinaties van woord en muziek. Agamemnon is heerser van Mykene. Hij is op zegetocht in Troje, maar terwijl hij daar oorlog voert, valt zijn vrouw, Klytemnestra, voor de bekeringen van een andere man, Aegisth. Zij beramen dan ook een komplot tegen Agamemnon. Deze wordt bij zijn terugkeer te grazen genomen: terwijl hij een verkwikkend bad neemt, wordt zijn hoofd zomaar eventjes doormidden gekliefd met een bijl (hoe stout toch!).

Elektra, dochter van Agamemnon en Klytemnestra, wordt na dit voorval waanzinnig. Ze besluit maar liever tussen de honden te gaan leven en scharrelen, want: "Keinen Hund kann man ermiedern, wozu man uns hat abgerichtet: dass wir mit Wasser und mit immer frischem Wasser das ewige Blut des Mordes von der Diele abspülen". Enkel wraak, de dood van Klytemnestra, liters bloed bevallen haar nog: "Vater! Agamemnon! dein Tag wird kommen. Von den Sternen stürzt alle Zeit herab, so wird das Blut aus hundert Kehlen stürzen auf dein Grab! So wie aus umgeworfenen Krügen wird's aus den gebundenen Mördern fließen, und in einem Schwall, in einem geschwollenen Bach wird ihres Lebens Leben aus ihnen stürzen".

Uiteindelijk wrekt Orestes de vadermoord: moeder en minnaar worden geslacht, Elektra echter stort na het vernemen van dit goede nieuws dood neer - tijdens het uitvoeren van een triomfdans. Dit zingend spektakel van haat, woede, waanzin en familieslaching kan u tot 3 april bekijken in de Muntschouwburg.

GOLDONI

We blijven in de opera maar dan wel achter de coulissen. Goldoni (1707-1793) is de auteur van het theaterwerk "De Impressario": één of andere rijkard wenst een nieuw operahuis te bouwen. Nu ontloopt zich een satire op de grillen, rivaliteiten tussen de verschillende zangers en zangeressen van een jonge muzikantengroep: de vrouwen willen prima donna spelen, alle mannen eerste kastraat (alhoewel ze allemaal zo goed als onbekend en zonder werk zijn). Vanzelfsprekend loopt zoets faliekant af. In Théâtre du Veauville, Bergstraat 14, 1000 Brussel.

WR

VRG: Info-avond over bijzondere licenties WK: bal masqué-BSG-zaal 20.00u

DONDERDAG 17 MAART:

PK: film, Qc

VO-fuif (met optreden) -de grote! eindelijk!

VRIJDAG 18 MAART:

PK-bal: Cultureel Centrum Oudergem

DE MOEIAL VRAAGT DE KRINGEN MET AANDRANG (EN IN HUN EIGEN BELANG) DE AKTIVITEITEN IN HET VERVOLG DUIDELIJKER KENBAAR TE MAKEN - vermits deze agenda weinig nieuws geeft over de ingerichte activiteiten.

DE STOUTE JAREN

De Stoute Jaren is een initiatief van Paleis vzw en staat voor een ambitieus en nationaal project over de jaren 60. Verwezen wordt naar een opgeschrikte, veranderende en hopende Westerse Wereld. Er is het triomfalisme van de Golden Sixties, het onvoorwaardelijk geloof in eigen kunnen, de overtuiging van het eigen gelijk. Niets gaat boven de vooruitgang.

Een radicale ommezwaai wordt gevraagd, geëist en verwacht.

Aan de hand van tentoonstellingen, debatten, concerten, theater-, film- en videovoorstellingen, publicaties, radio- en televisieprogramma's wordt geprobeerd de betekenis te evalueren van de bewegingen in de 60er jaren voor de hedendaagse maatschappij en cultuur.

In welke mate, en met betrekking tot welke aspecten kan er gesproken worden van grondige en blijvende veranderingen?

De eerste twee activiteiten, uitgewerkt door de Dienst Cultuur voor dit project, zijn de volgende:

Van 16 tot 18 maart ontvangen de Dienst Cultuur en het Artificiële Intelligentie Lab van de Vrije Universiteit Brussel een aantal eminente computermusici uit Nederland, de Verenigde Staten, Frankrijk en België.

Muziek is slechts een klein facet van de activiteiten van het Lab en kadert binnen een ruimer onderzoek naar het gebruik van computers in de media. In de eerste plaats tracht men de cognitieve processen die zich bij het componeren afspelen te begrijpen in termen van Artificiële Intelligentie-modellen. Wat moet leiden tot programma's die assisteren bij compositie of er zelf toe komen.

Secundo spitst men zich toe op interactieve instrumenten die gedeeltelijk kennis bezitten over muziek en zowel passief als actief kunnen participeren. Onderzoek waarmee men op internationaal vlak bij de grote jongens mag gerekend worden.

De "sound technology" kent momenteel trouwens een enorme explosie. Zo staan de Europese conservatoria te drummen om de computer als werktuig in huis te halen. De fusie van muziek en informatica is trouwens uitgegroeid tot een goed georganiseerde discipline met prima vakliteratuur.

een interactieve manier met machines omgaan. "Interactive composing" heet dat in vaktaal. Er wordt een computerprogramma uitgeschreven waarin kennis over muzikale processen vervat zit. In een tweede fase wordt er gedialogeerd met die processen. Mens en machine doen dus een gezamenlijke inspanning om muziek te maken. De eigen bijdrage van het Lab wordt een eerste versie van een opstel-ling waarmee men op het I.C.M.C. (International Computer Music Conference) wil uitpakken. Ze bestaat uit een drietal computers die met elkaar verbonden worden.

Elke machine heeft zijn eigen synthesizer en karakter en het muziekstuk ontstaat door de onderlinge communicatie. De bedoeling is om machines te laten samenwerken zoals bijvoorbeeld jazzmusici naar mekaar luisteren, interpreteren en improviseren.

PROGRAMMA

Woensdag 16 maart '88

Galery' - 20u - 150, 250fr.

- Jan van den Heede - IRCAM

- Joël Ryan Steim - Nederland

- Ludo Cuypers Al-Lab VUB

Woensdag 16 maart '88

Kultuurkafé - 23u - gratis

- Van Rymenant - België

Donderdag 17 maart '88

Galery' - 20u - 150, 250fr.

- Fred Kolman Nederland

- Daniël Brandt Nederland

- Giuseppe Englert Frankrijk

- Peter Beyls Al-Lab VUB

Vrijdag 18 maart '88

Kultuurkafé - 20u - 150,250fr.

- Serge Verstockt België/NL

- Ron Kuivila Verenigde Staten

- Luc Steels Al-Lab VUB

ABONNEMENTSPRIJS voor de computer-music-driedaagse!
derden: 600fr.

studenten: 350fr.

TENTOONSTELLING PAUL RUTKOVSKY COMPUTER ART

Paul Rutkovsky, assistent aan de "Florida State University" in Tallahassee, onderwijst schilderen, tekenen en design. Hij drukt zich bij voorkeur uit in satirische visuele boodschappen gemaakt d.m.v. de computer. De ironie die hij gebruikt heeft vaak een politiek en maatschappelijk tintje. Zo is het kritisch bekomentariëren van de TV-verslaving één van zijn stokpaardjes. Als men bedenkt dat Rutkovsky zelf zijn satirische tekeningen maakt op een computerscherm - dan is het natuurlijk wel dubbel ironisch dat hij juist in deze tekeningen het TV-scherm hekelt. Rutkovsky maakt met de Macintosh de magazines "Get" en "Doo Daa Florida". De computer maakt het hem makkelijk beeld en tekst op een snelle manier samen te brengen. Hij gebruikt de Macintosh ook als een schetsboek voor de ontwikkeling van zijn visuele invallen.

De tentoonstelling is te bekijken van wo. 16 t.e.m. do. 31 maart elke werkdag van 10 tot 17u in Galery' en van 12 tot 24u in het Kultuurkafé Toegang gratis.

MIDDAGANIMATIE DE ADEMPAUZE

Zoals reeds geweten brengt de Dienst Cultuur elke dinsdag om 12u30 in het Kultuurkafé een middagebeuren met een cultureel tintje. Op de bank de ons ondertussen vertrouwd geworden Paul Schrijvers tegen de muzikale achtergrond van het Brussels Salonorkest. De twee volgende dinsdagen vraagt hij uit over:

- De Stoute Jaren
- Het Computer Music Festival

DE STOUTE JAREN

Willem Elias, uit het eigen huis van vertrouwen, en Rudi Laermans, cultuursocioloog aan de K.U.L., over jong zijn in de 'golden sixties'.

Dinsdag 8 maart '88 - 12u30

Kultuurkafé - Toegang gratis

COMPUTER MUSIC FESTIVAL

De heren van het mysterieus klinkende Al-Lab (denk Artificiële Intelligentie Laboratorium) geven alvast een voorproefje van hun bijdrage tot het project "De Stoute Jaren".

Dinsdag 15 maart - 12u30

Kultuurkafé gratis

LEZINGEN WOORDEN OVER CINEASTEN EN FILMTHEORETICI

Jan Scheers en Bruno Van Calster over BAUDRILLARD, filmtheoreticus

Donderdag 17 maart - 12u30

Plaats nog te bepalen - gratis

Opgepast! De lezing over RAOUL RUIZ, cineast - oorspronkelijk gepland op do. 10 maart - werd uit-gesteld tot nader te bepalen datum.

PSYCHOLOGIE-LITERAATUUR

Lezing, vraaggesprek, discussie over de filosofische, maatschappelijke en psychologische elementen aanwezig in volgende werken uit de wereldliteratuur

'HET PROCES'

van KAFKA

Inleider: M. VAN HELLEPUTTE

donderdag 10 maart - 18u

Aula VUB Aud.Qd - Toegang gratis

'HET VERDRIET VAN BELGIE'

van H. CLAUW

Inleider: D. VAN BERLAER

donderdag 17 maart - 17u30

Aula VUB Aud.Qd - Toegang gratis

VOORDRACHT "DANS EN BIOMEDISCHE WETENSCHAPPEN"

"Theoretische inleiding"

Prof. Dr. W. Dufour (VUB)

"Stretching: wetenschappelijke achtergrond en praktische toepassing"

Dr. J. Borms (VUB)

Woensdag 16 maart '88 - 20u

Hilok (gebouw L) Aud.3 (2de verd.)

Inkom: 100fr.

Organisatie U.P.V.

DANS "CROSSROADS" door DANSPROJECT o.l.v. A. DE LIGNIERE

Als professionele nieuweling in de hedendaagse danswereld mikt de groep Dansproject op de interactie tussen choreograaf, plastisch kunstenaar en hedendaags componist. Binnen deze visie wordt een avondvullend programma voorzien onder de naam Crossroads.

Het omvat volgende choreografieën

OFFERING

Biedt de integratie van dans, beeldende kunst en muziek. De nauwe samenwerking met beeldende kunstenaar Marga resulteert in een beklemmende weergave tussen eigenbeeld en eigen beeld, waarin grenzen tussen leven en dood vervagen. Voor de muziek werd 'Snelheid' van Louis Andriessen aangewend.

ZONE

In 'Zone' op een muziek van Robert Groszot, toont A. De Lignière hoe het ook mogelijk is een schilderij niet enkel als decor, maar tevens als essentieel element van de dans te gebruiken. Het kunstwerk staat op naam van Paul Vereecke.

CHRONOS

In 'Chronos' wordt opnieuw de beeldende kunst geïntegreerd in de dans door een kunstwerk - een ijzerstructuur - van Jetje de Kort. Dansers, muziek en structuur worden letterlijk en figuurlijk in elkaar verweven in dit dansstuk, waarvan tijd en ruimte de elementen zijn.

VERSCHOVEN NU

'Verschoven Nu' is een speels dans-stuk waarbij de dansers evolueren met, door, op, en rond beelden van Jan Dries, speciaal voor deze gelegenheid gecreëerd.

Zaterdag 12 maart '88 - 20u

Aula VUB Aud.Qa - Inkom: 200fr.

Organisatie U.P.V.